

Večer sa znova všetci stretli v kruhu. Leňochod už ani oko nepootvoril, zdalo sa, že skoro nedýcha, tak veľmi mu zlenivela myseľ. „Leňochod, pozri, čo sme pre teba vymysleli.“ Štuchla do neho opica svojim dlhým prstom. Leňochod s veľkou námahou otvoril jedno oko a naskytl sa mu úžasný, spásonosný pohľad na malý červený vozíček a novovytvorený mostík z konárikov a kamienkov. „Po tomto mostíku môžeš každé ráno zísť dole a na tomto vozíčku ťa odveziem ku nám do spoločnej ohrady, aby sme sa mohli baviť každý deň!“ Leňochod razom ožil, dokonca použil nadmernú námahu, zapojil svaly a zopol ich do širokého úsmevu. „So správnymi kamarátmi a motiváciou sa dajú spraviť divy!“ Zasmial sa lev. Všetky zvieratká sa od toho večera podporovali ešte väčšmi ako predtým a ani jeden deň pre nich nebol s tým správnym nasadením lenivý.

Antonymum lenivosti

Protikladom lenivosti nemusí byť len obyčajná aktivita. Skúste sa zamyslieť a napísať pár slov, ktoré by mohli lenivosti byť opakom!

Úloha

Úloha na tento týždeň znova obsahuje kartičky. Tentokrát je ich 7 – na každý deň až do budúcej adventnej nedele. Všetky kartičky si dajte na kopy a poprosťte niekoho dospelého, aby vám ich zamiešal. Následne si jednu vyberte. Kartičky obsahujú 7 aktivít a tú, ktorú si daný deň vylosujete, tej venujte aspoň hodinu svojho času!

Kartičky

1. Prechádzka po okolí
2. Modlitba a rozhovor s Bohom
3. Upratovanie domácnosti
4. Činnosť pre druhých
5. Cvičenie
6. Čítanie
7. Tvorba darčeka pre najbližších

Autor textu: Daniela Nešťáková; Ilustrácie: Mgr. Mária Pauková;

Technický redaktor: Mgr. Anna Záhradníková

Pre vlastnú potrebu vyrobila Starokatolícka cirkev na Slovensku, sekcia Biskupský seminár, 2022

Chrenovská 15, 949 01 Nitra

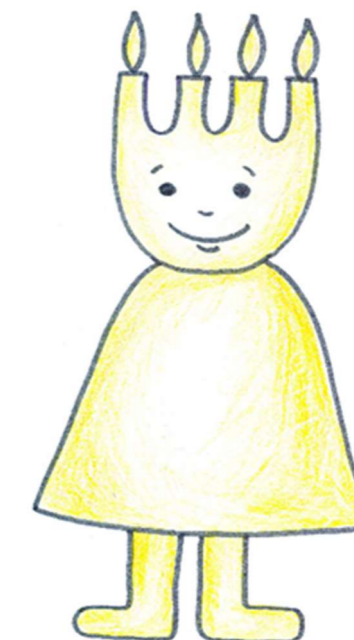
Adventníček 2

Ahoj, deti!

Minulú adventnú nedeľu sme si predstavili prvé slovíčko tohto adventu. Vašou úlohou bolo nájsť k tomuto slovíčku jeho antonymá, protiklady. Pevne verím, že sa vám podarilo nájsť aspoň jedno. Poďme si to teda zopakovať. Aké protiklady môžeme použiť ako dobré skutky, aby sme odohnali zlobu? Je to napríklad láskavosť, zhovievavosť, milosť,...

Som zvedavý, či ste splnili úlohu, ktorú som vám zadal. Rozdali ste svoje kartičky? Ako ľudia reagovali? Ak ste vyčarili úsmev na tvári aspoň jednému z nich, môžete byť na seba hrdí. A vlastne, aj keď sa nikto neusmial. Som si istý, že napriek tomu, ako sa ľudia tvárili navonok, v ich srdci vzplanul plamienok lásky, vďačnosti a nádeje.

Stavím sa, že sa vám ten pocit musel páčiť. Takéto kartičky si vyrobíte veľmi ľahko aj sami doma. Stačí, ak máte dobré srdce, fixku či pero a kúsok papiera. Rozdať ich môžete komukoľvek a kedykoľvek!

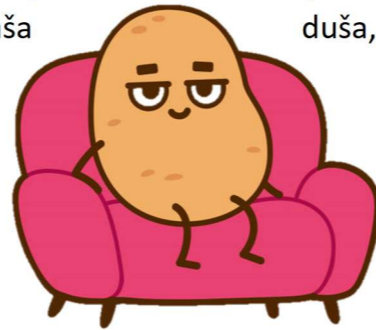

Pár slov na zamyslenie

Čas plynie raz pomaly a raz rýchlo, napriek tomu, že vždy plynie zákonite rovnako. Určite to poznáte aj vy.

Je upršaný víkend, vonku sa hrať nedá, sedíte sami zatvorený v byte či v dome a snažíte sa „zabíjať“ čas rôznymi aktivitami. A povedzme si na rovinu – tieto aktivity väčšinou zahŕňajú počítač, telefón, konzolu, televízor,... Elektrina akoby fungovala aj bez toho, aby ste sa jej dotkli – zasiahne vás plným prúdom a nepustí. Nemôžete sa pohnúť, nemôžete sa odtrhnúť. Len pozeráte a pozeráte, a popri tom vám chradne duch i telo. Nie je to tak trochu z lenivosti? Sme príliš pohodlní na to, aby sme išli napríklad na takú prechádzku do dažďa? Alebo chytiť metlu, vysávač, mop alebo prachovku a ísť pomôcť mame. Alebo si skúsiť vziať do rúk hrniec, plech, panvicu a ukuchtiť rodičom a súrodencom niečo dobré, len tak z lásky, z vďaky. Či urobíte to potom, nie?

Občas to nie je vaša vina, vaše telo prirodzene potrebuje, aby ste oddychovali. Občas to potrebuje aj vaša myseľ. Ale v bode, keď si to povie vaša duša, je to problém lenivosti. Tú určite všetci poznáme. A ako proti nej bojovať? Čítajte toto číslo Adventníčka až do konca a dozviete sa.

Lenivosť

Ako možno už viete, lenivosť je jeden z hlavných hriechov. Iste ste už všetci zažili ten pocit, keď sa zobudíte do nového dňa a namiesto toho, aby ste sa ponaťahovali, vykročili z postele, šli sa umyť a robiť aktivity, ktoré vás bavia, vaša hlava si povie – nenecháme to dnes tak? Táto postel' je taká mäkučká, teplučká, najmä teraz v zime. Zrazu vás nebaví ani to kreslenie čo máte tak radi, ani to cvičenie, ani prechádzka s kamarátmi. Nebaví vás žiadna aktivita, pri ktorej by ste museli zapájať svoje kreatívne bunky a svoje svaly. Najradšej by ste sa proste vyvalili na sedačku ako taký zemiak a celý deň sa hrali hry na konzole, počítači, mobile, či len tak pozerali telku.

Áno, takéto chvíle sú tiež potrebné pre naše telo a myseľ, aj keď to možno znie divne. No naše telo a mozog si tiež potrebujú oddýchnuť pri takýchto lenivých aktivitách. Avšak horšie to je, keď sa takáto lenivosť dostane aj do vašej duše.

Pokiaľ sa lenivosť dostane do vašej duše, zrazu vám prestane dodávať tú silu, ktorá je potrebná na prekonanie tejto občasnej lenivosti. No milé deti, tu nastáva problém. Lenivosť v tele sa ešte dá napraviť, ale tá v duši, tá zaberie veľmi, veľmi veľa námahy. Preto na ňu treba dávať obrovský pozor.

A ako sa dá takejto duchovnej lenivosti vyhýbať? Čítajte ďalej príbeh a dozviete sa...

Príbeh

V jednej malej zoo spolu žilo v súlade niekoľko zvieratiek. Nachádzal sa medzi nimi lev, tiger, krokodíl, opica a leňochod. Táto päťka bola nerozlučná skupinka, ktorá sa vždy vedela zabaviť a spolu si takto všetci spríjemňovali každodenný všedný život vo svojich susediacich ohrádkach.

Lev bol vševediaci, silný vodca celej skupiny. Vždy keď niekto niečo potreboval, lev bol prvý, na koho sa zvieratká obrátili. Tiger bol ochranca celej skupiny. Nič, čo nepatrilo do zoo sa cez jeho obrovské drápy nedostalo. Krokodíl bol mrštný a dokázal sa dostať do každej medzierky. Preto bol kreatívnou dušou celej zoo. Vždy sa dostal niekde, kde našiel rôzne kamienky, konáriky, listy a podobné drobnosti, ktoré využil na ozdobenie ohrádok. Opica sa starala o zábavu. Vždy, keď bolo počuť zo zoo smiech, určite za tým stála opica. No a leňochod? Ten toho síce veľa nenachodil, nenarozprával a ani do aktivít sa moc nezapájal, ale vždy vedel povzbudiť a potešiť. Preto sa všetky zvieratká utiekali najmä k nemu. Jeho myseľ bola vždy čistá, plná lásky a harmónie.

Jedného dňa leňochod zo svojho konára nízko nad zemou sledoval, ako sa zvieratká zabávajú. Opica robila rôzne grimasy, krokodíl predstavoval svoje najnovšie výtvy, tiger a lev sa na nich bavili a občas si strihli nejaké tie preteky. Leňochoda veľmi mrzelo, že sa nemôže ísť zabávať s nimi. Duchom bol vždy s nimi, ale telo mu neslúžilo na vyvíjanie takej aktivity, ako ostatným zvieratkám. Aj keď by veľmi chcel, nebol na to proste od prírody stavaný. Cítil sa veľmi sám.

Ako takto prechádzali dni, zvieratká sa bavili, na leňochoda občas zakričali, ako sa má a tak, večer si vždy do kruhu sadli a rozprávali sa s ním. No jemu to nestačilo. Od smútku začal chradnúť na duchu. Zvieratká si všímali, že vyvíjal čoraz menej aktivity, ani jeho slová už neboli také žiarivé a plné optimizmu, ako predtým. Lenže čo mali robiť?

Zvieratká cítili, že leňochoda pomaly strácajú. Vymysleli teda spôsob, ako ho začleniť späť do kolektívu aj po fyzickej, aktívnej stránke. Vševediaci lev prezradil, kde zoženú potrebný materiál, tiger strážil ohrádky, aby ich nikto nepristihol, krokodíl sa cez malú medzeru v plote vybral zohnať všetko potrebné a opica... tá bola proste opicou.